

[Arbejdsministeren.]

at tage udløsningen af de forskellige trin i den rækkefølge, som rakterne er indrettet på, at det skal ske i.

Hr. P. E. Eriksen nævnte det spørgsmål, hvorvidt den kommunale indflydelse i arbejdsanvisningen, således som den foreslås indrettet efter lovforslaget, er stor nok. Jeg forstår, at hr. P. E. Eriksen dermed tænkte på, at de nuværende tilsynsråd skal erstattes af lokale arbejdsmarkedsnævn, som er sammensat på en noget anden måde, og hvis sammensætning arbejdsdirektøren tager stilling til, mens det jo i øjeblikket er sådan, at det er vedkommende amtmand, der tager stilling til, hvem der kommer til at sidde i nævnet. Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at forslaget om en ændret sammensætning af arbejdsmarkedsnævnene ikke har til hensigt at fjerne den kommunale indflydelse; sådan er det ikke tænkt. Arbejdsmarkedsnævnene er foreslået af hensyn til at sikre den bedst mulige kontakt og det bedst mulige samarbejde mellem på den ene side erhvervsvirksomhederne og de øvrige lokale arbejdsmuligheder og på den anden side de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Men man kan jo i udvalget drøfte spørgsmålet om disse arbejdsmarkedsnævns sammensætning og proceduren for deres udpegning.

Hr. Svend Haugaard så den administration, der her er tale om at tilrettelægge, i sammenhæng med den administration, der til sin tid vil blive resultatet af socialreformkommissionens arbejde med at stille forslag til en rationalisering og samordning af den sociale administration. Jeg skal ikke tage nærmere stilling til, hvordan sammenhængen mellem disse ting bør være, men kun sige, at det udgangspunkt, som med det lovforslag, vi i dag behandler, tilvejebringes, så vidt jeg kan se, ikke vil være ringere for en sådan samordning til sin tid, hvis man beslutter sig derfor, end et udgangspunkt i den situation, der i øjeblikket foreligger. I øvrigt er det uafklaret, hvordan den sociale administration kommer til at se ud; socialreformkommissionen er jo endnu ikke nået frem til endelige forslag.

Hr. Chr. Madsen var inde på, at der i loven bør stå, hvilke godtgørelser der skal gælde for at flytte fra den ene egn af landet

til den anden for at få beskæftigelse. Jeg vil derom sige, at det kan man drøfte i udvalget. Når satsene ikke er sat ind i selve lovteksten, hænger det nok sammen med, at det kan være ganske vanskeligt på en tilstrækkelig kortfattet og samtidig tilstrækkelig klar måde at formulere sådanne regler.

Hr. Chr. Madsen nævnte, at når man ad politisk vej skaber arbejdsløshed ved kreditstramninger og på anden måde, må konsekvensen være, at arbejdsløshedsforsikringen omdannes til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Jeg synes for så vidt ikke man behøver at søge argumenter på en sådan, lidt kunstig, måde, men vil dog gerne sige, at der ikke fra den nuværende regerings side er tale om at føre en politik, der skaber arbejdsløshed — og den arbejdsløshed, vi har i dag, og som er for stor, er da heller ikke et resultat af den nuværende regerings politik.

Hr. Chr. Madsen var også inde på spørgsmålet om i forbindelse med behandlingen af nærværende lovforslag at se på arbejdsløshedssatserne. Jeg fik en fornemmelse af, at det er undgået hr. Chr. Madsens opmærksomhed, at arbejdsløshedsunderstøttelsen den 1. april er forøjet fra 55,50 kr. i fjor til 61,50 kr. i år, og det er netop sket under anvendelse af den paragrafbestemmelse, hr. Chr. Madsen sigtede til.

Spørgsmålet om en yderligere forhøjelse og om at forhøje grundlaget for arbejdsløshedsunderstøttelsens udregning fra 80 til 90 pct. må jeg mene hører hjemme i forbindelse med arbejdet i A-udvalget af 1964.

Til fru Hanne Reintoft vil jeg gerne sige, at dette, at forsørgerbegrebet finder ensidig anvendelse i denne lovgivning, har jeg ikke været opmærksom på. Men det vil vi også kunne se på under udvalgsarbejdet.

Endelig vil jeg sige til hr. Knud Bro — og jeg tror, at også enkelte andre var inde på spørgsmålet om den private arbejdsanvisning — at også efter gældende lov er der forbud mod privat arbejdsanvisning, når der er tale om arbejdsanvisning mod vederlag. På dispensation virker der i øjeblikket ca. 30 private arbejdsanvisningskontorer, men deres samlede virksomhed ligger en del under 1 pct. af de af de offentlige arbejdsanvisningskontorer og arbejds-